

Heidelberglaan 8, Utrecht

CBE, Postbus 80125, 3508 TC Utrecht

*College van beroep
voor de examens*

ex artikel 7.60 van de Wet op het hoger
onderwijs en wetenschappelijk onderzoek

UITSpraak

Datum

10 juli 2012

Onderwerp

beroep [appellant]

Ons kenmerk

CBE/K 12 04 018

Faxnummer

(0)30 253 77 70

Telefoon

(0)30 253 30 75

E-mail

cbe.jz@uu.nl

Blad

Blad 1 van 3

Het College van beroep voor de examens aan de Universiteit Utrecht (hierna: het College) heeft de volgende uitspraak gedaan op het beroep van:

[appellant], te Utrecht, hierna appellant,

tegen

de examencommissie Farmacie van de faculteit Bètawetenschappen, hierna verweerster.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 25 maart 2012.

Het College heeft het beroepschrift doorgezonden aan de voorzitter van de examencommissie. De voorzitter van het College heeft op grond van het Reglement van orde besloten in te stemmen met het verzoek van verweerster om de poging tot minnelijke schikking achterwege te laten, aangezien er al overleg tussen partijen heeft plaatsgevonden. Op 1 juni 2012 heeft het College een verweerschrift ontvangen, aangevuld bij e-mail van 7 juni 2012.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het College op 19 juni 2012, waar appellant is verschenen, vergezeld van [zijn gemachtigde]. Verweerster is vertegenwoordigd door [haar secretaris].

II. Motivering

Verweerster heeft appellant op 25 maart 2012 medegedeeld dat hij op grond van fraude bij de schrijfpdracht van het vak S-103, in samenhang met een eerder geconstateerde fraude, de volgende sanctie krijgt opgelegd: het verzoek aan het College van Bestuur om de inschrijving van appellant voor de studie Farmacie definitief te beëindigen.

Appellant heeft in zijn beroepschrift en tijdens de zitting onder meer het volgende naar voren gebracht.

In tegenstelling tot de tentamenopdracht S-306 had appellant een maand de tijd om thuis een goed essay voor het vak S-103 te schrijven zonder tijdsdruk. Hierbij heeft hij meerdere bronnen doorgenomen en verwerkt waardoor hij tot een goede structuur is gekomen. Deze opdracht had bovendien een ander doel, namelijk in correct Nederlands schrijven en niet het wetenschappelijk taalgebruik. Bovendien had hij voor opdracht S-306 eerst een voldoende behaald volgens Osiris, hetgeen vijf dagen later ineens is gewijzigd in een onvoldoende.

Vanwege onvoldoende taalbeheersing heeft appellant soms fouten gemaakt in opbouw, zinsconstructie en spelling. Zijn schoonzus heeft, in tegenstelling tot de eerste versie, de tweede versie niet gecontroleerd op spelling en grammatica. Zij heeft niet meegeholpen aan de structuur, opbouw en inhoud van de tekst.

Het feit dat eerder fraude tijdens deze opdracht zou zijn gepleegd, kan nu niet worden beoordeeld. Het besluit van verweester berust op een gebrekkige motivering aangezien deze enkel op vermoedens is gebaseerd en niet op alle onderdelen van de zienswijze van appellant is ingegaan.

Bovendien is verweester bevooroordeeld en heeft haar besluit niet in volledige heroverweging genomen, blijktend uit het e-mailbericht van 30 januari 2012 van verweester.

Appellant stelt dat hij zich aan de instructie om niet samen met iemand anders de schrijfpdracht uit te voeren, heeft gehouden. Hij is zich ervan bewust dat zijn werk scherp gecontroleerd wordt op fraude. Hij heeft zich erg ingezet om vaardigheden te verbeteren, beoordelingsformulieren gebruikt en de zwakke punten bestudeerd, gelet op details en andere vakken gehaald dit studiejaar.

Appellant geeft aan dat hij de eerste versie heeft gewijzigd omdat bepaalde dingen letterlijk in de bronnen stonden en hij fraudebeschuldiging wilde voorkomen. Bovendien leek het hem beter.

De maatregel is buitenproportioneel en strijdig met het rechtsbeginsel van détournement de pouvoir.

Er is geen sprake van herhaalde fraude omdat de eerste vermeende zaak nog aanhangig is bij het CBHO en terugwerkende kracht van wetgeving is niet mogelijk. Bovendien heeft verweester door de toevoeging in artikel 5.13 lid 4 sub c "en/of herhaling" in de Onderwijs- en Examenregeling 2011-2012 (OER) de wet ruimer uitgelegd en deze bevoegdheid komt verweester niet toe op grond van artikel 7.12b WHW. Het argument dat 'herhaling' moet worden gezien voor de gehele studie is juridisch niet juist omdat dit eveneens in strijd is met het lex certa beginsel en terugwerkende kracht van regelgeving niet is toegestaan. Verweester handelt in strijd met het legaliteitsbeginsel.

Tevens kan een spelling- en grammaticacheck niet onder zeer ernstige fraude vallen.

Appellant verzoekt het College het tentamen S-306 geldig te verklaren.

Verweester heeft onder meer het volgende naar voren gebracht.

Naar de mening van de docent is de kwaliteit van het aangeleverde werk dermate verschillend van eerder ingeleverd werk dat de eerste versie niet door appellant zelf geschreven kan zijn. De ingeleverde tekst is van hoog niveau (deskundig) wat betreft inhoud, opbouw, taal, figuur- en brongebruik. De heldere uitleg van celbiologische onderwerpen strookt niet met het beeld dat de docent van appellant heeft. Het betreft hier een tekst zoals je die kunt vinden in leerboeken of samenvattingen van colleges gemaakt door deskundigen. Bovendien werd voor de tweede, finale versie een tekst van verminderde kwaliteit ingeleverd waarbij opvalt dat er een aantal feitelijke zaken die door een deskundige opgenomen zouden worden of die gebruikelijke taal zijn voor een deskundige, niet meer in de ingeleverde tekst voorkomen of veranderd zijn. De tweede tekst bevat gedeeltelijk ook tekstdelen die wijzen op taalgebruik van personen, waarvoor Nederlands niet de moedertaal is.

Hiernaast werd door de docent aangegeven dat er eerder al sprake geweest is van fraude/plagiaat voor deze opdracht. Door de taaldocent is op grond van het aan hem gevraagde advies of hij appellant in staat achtte om een dergelijke tekst zelfstandig te produceren negatief geoordeeld. Het opzetten/structuur aanbrengen in een tekst is een vaardigheid die gekoppeld is aan inzicht in het onderwerp.

Uit het door appelland onder toezicht gemaakte werkstuk S-306 blijkt dat hij onvoldoende over deze vaardigheid beschikt. Op grond hiervan mag de conclusie getrokken worden dat het ingeleverde essay S-103 (deels) door een ander gestructureerd moet zijn. De opbouw zou mogelijk van internet kunnen worden gehaald, zoals appelland stelt, maar zijn technische kant is zo slecht dat hij hiertoe niet in staat is. Dit blijkt ook uit de tweede versie die slechter is.

Appelland heeft in zijn verweer van 25 januari 2012 aangegeven dat hij een contra-expertise zou laten doen door een taaldeskundige. Deze is echter tot op heden niet ontvangen. In het verweer van appelland zijn geen feiten naar voren gebracht die niet bekend waren waardoor de heroverweging kort kon zijn.

Het OER wordt elk jaar opnieuw vastgesteld op voorstel van de afdeling Juridische Zaken, via een voorgeschreven procedure geaccordeerd door de faculteitsraad en treedt altijd in werking bij de ingang van het nieuwe studiejaar. Eerder behaalde resultaten blijven staan in Osiris gedurende de aangegeven termijn. In Osiris staat uit een eerder jaar een niet door appelland bestreden fraude die dus onherroepelijk vaststaat.

Verweerder stelt dat het onbegrijpelijk is dat er volgens de uitdraai die appelland heeft overgelegd een voldoende is gegeven voor S-306. De docent had op de datum van de uitdraai nog helemaal niet beoordeeld en dus ook geen cijfers naar Studiezaken gestuurd. Er is ook voor geen van de andere studenten op die datum een cijfer ingevoerd. Bovendien was meegedeeld aan Studiezaken dat appelland geen cijfers mocht krijgen vanwege zijn voorlopige toelating. De betreffende medewerkster van Studiezaken die het cijfer moet hebben ingevoerd, kon zich niet meer herinneren of ze dit cijfer had ingevoerd.

Dat in de beslissing niet staat vermeld dat het tentamen ongeldig zou worden verklaard en een aantekening van berisping in Osiris zou worden gemaakt, is een omissie. Dat was wel de bedoeling.

Het College overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht het volgende.

Artikel 5.12 van de Onderwijs- en examenregeling Bacheloropleiding Farmacie 2011-2012 (OER) bepaalt wanneer sprake is van fraude en plagiaat en bepaalt tevens hoe in die gevallen te handelen. Lid 1 van dit artikel luidt: "Onder fraude en plagiaat wordt verstaan het handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt. Onder fraude valt onder meer:

- tijdens het tentamen spieken. Degene die gelegenheid biedt tot spieken is medeplichtig aan fraude;
- tijdens het tentamen in het bezit te zijn van hulpmiddelen (voorgeprogrammeerde rekenmachine, mobiele telefoon, boeken, syllabi, aantekeningen etc.), waarvan de raadpleging niet uitdrukkelijk is toegestaan;
- door anderen laten maken van (delen van) een studieopdracht;
- zich voor de datum of het tijdstip waarop het tentamen zal plaatsvinden, in het bezit te stellen van de vragen of opgaven van het desbetreffende tentamen;
- vingers van enquête- of interviewantwoorden of onderzoekgegevens;

Van plagiaat is sprake bij het in een scriptie of ander werkstuk gegevens of tekstgedeelten van anderen overnemen zonder bronvermelding. Onder plagiaat valt onder meer:

- het knippen en plakken van tekst van digitale bronnen zoals encyclopedieën of digitale tijdschriften zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het knippen en plakken van teksten van het internet zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het overnemen van gedrukt materiaal zoals boeken, tijdschriften of encyclopedieën zonder aanhalingstekens of verwijzing;

- het opnemen van een vertaling van bovengenoemde teksten zonder aanhalingstekens en verwijzing;
- het parafraseren van bovengenoemde teksten zonder verwijzing. Een parafrase mag nooit bestaan uit louter vervangen van enkele woorden door synoniemen;
- het overnemen van beeld-, geluid- of testmateriaal van anderen zonder verwijzing en zodoende laten doorgaan voor eigen werk;
- het overnemen van werk van andere studenten en dit laten doorgaan voor eigen werk. Indien dit gebeurt met toestemming van de andere student is de laatste medeplichtig aan plagiaat;
- ook wanneer in een gezamenlijk werkstuk door een van de auteurs plagiaat wordt gepleegd, zijn de andere auteurs medeplichtig aan plagiaat, indien zij hadden kunnen of moeten weten dat de ander plagiaat pleegde;
- het indienen van werkstukken die verworven zijn van een commerciële instelling (zoals een internetsite met uittreksels of papers) of die tegen betaling door iemand anders zijn geschreven."

De eerste vraag die voor het College ter beantwoording voorligt, is of het bestreden besluit van 25 maart 2012, waarbij appellant van fraude wordt beticht en hem om die reden een sanctie is opgelegd, op een deugdelijke feitelijke grondslag is gebaseerd. Nu het gaat om de oplegging van een sanctie dient een zodanig besluit naar het oordeel van het College te zijn gebaseerd op een vaststelling van feiten die de conclusie dat er is gefraudeerd moeten kunnen dragen. Dit betekent niet dat fraude onomstotelijk moet worden bewezen, maar de feiten op grond waarvan fraude wordt aangenomen moeten genoegzaam eenduidig en draagkrachtig zijn.

Het College is van oordeel dat de door verweerster aangedragen feiten op grond waarvan de fraude door appellant bij het vak S-103 wordt aangenomen, onvoldoende eenduidig en draagkrachtig zijn. Het beroep van verweerster op het kwaliteitsverschil tussen het thans ingeleverde werk en eerder ingeleverd werk slaagt naar het oordeel van het College niet, aangezien appellant zich kan verbeteren en appellant geeft dit ook gemotiveerd aan.

Het College volgt verweerster evenmin in het betoog dat wegens het verschil in kwaliteit tussen de eerste en de tweede versie van het betreffende werk zonder gereede twijfel fraude kan worden aangenomen, aangezien appellant een verklaring hiervoor heeft gegeven die niet door verweerster is weerlegd.

Tevens kan het beroep van verweerster op fraude bij ditzelfde vak in een eerder jaar niet slagen, aangezien dit geen grond biedt voor het oordeel dat appellant in de thans onderhavige kwestie heeft gefraudeerd.

Het argument dat de taaldeskundige aanhaalt waarbij een vergelijking wordt gemaakt met de recente tentamenopdracht S-306, acht het college ondeugdelijk aangezien deze tentamenopdracht in een volledig andere setting is gemaakt die het verschil in kwaliteit kan verklaren. Dat neemt niet weg dat enige relatie wel kan worden aangenomen over het kunnen opbouwen van structuur. Appellant heeft echter een verklaring gegeven voor de aanwezigheid van een goede structuur. Onduidelijk is op welk moment, in het licht van de instructies, sprake kan zijn van fraude aangezien informatie van internet mag worden gebruikt, hetgeen inherent is aan de gegeven opdracht. Dat een ander het werk nakijkt op juist taalgebruik is eveneens toegestaan.

Het een en ander neemt echter niet weg dat van plagiaat sprake zou kunnen zijn waarbij is overgeschreven, dan wel vertaald uit een andere taal, hetgeen thans niet is vastgesteld. Verweerster heeft niet gemotiveerd aangegeven in hoeverre de bronnen zijn nagekeken en geen uitdraai van Ephorus overgelegd. Dit klemt temeer gelet op hetgeen appellant tijdens de zitting heeft meegedeeld over de redenen waarom hij tot de aanpassingen in de tweede tekst is overgegaan. Om bovengenoemde redenen komt het College tot het oordeel dat het besluit van 25 maart 2012 vernietigd dient te worden wegens het ontbreken van een voldoende draagkrachtige motivering.

Gelet op het voorstaande komt het College aan beantwoording van overige vragen niet toe en dient het beroep gegrond te worden verklaard.

Voor proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding aangezien thans niet kan worden gesproken van herroepen in de zin van artikel 7.28 Awb.

III . Uitspraak

Het College,

recht doende,

- I. Verklaart het beroep van appellant gegrond.
- II. Vernietigt de beslissing van verweerster van 25 maart 2012.
- III. Draagt verweerster op om binnen twee weken een nieuw besluit te nemen en daarbij de overwegingen van het College in deze uitspraak in acht te nemen.
- IV. Bepaalt dat deze uitspraak in afschrift wordt verzonden aan partijen, aan het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht, aan het bestuur van de faculteit Bètawetenschappen, en verkrijgbaar wordt gesteld voor belangstellenden.

Aldus vastgesteld te Utrecht op 19 juni 2012 door mevrouw mr. G.T.J.M. Jurgens, voorzitter, de heer drs. L.C. Palm, de heer prof. dr. J.E.H. van Luit, mevrouw drs. C. Pafort-Overduin, de heer T.D. Sigterman, leden, in tegenwoordigheid van mevrouw X.L. Westenburg LL B, secretaris, en bekend gemaakt op 10 juli 2012.

mevrouw X.L. Westenburg LL B,
secretaris

mevrouw mr. G.T.J.M. Jurgens,
voorzitter

Ingevolge de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden tegen deze uitspraak beroep worden ingesteld bij het College van beroep voor het hoger onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Het beroep dient te worden ingesteld binnen zes weken, welke termijn aanvangt met de dag na die waarop de uitspraak is verzonden.